

ת"ד 266/07/17 - מדינת ישראל נגד סיף אל דין גדיר חוג'יראת

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2019

ת"ד 266-07-17 מדינת ישראל נ' גדיר
חוג'יראת

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

ע"י בא כוחו עו"ד פרידמן

נגד

סיף אל דין גדיר חוג'יראת

הנאשם

ע"י בא כוחו עו"ד אחסאן

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום חמור, לפיו, ביום 10.4.17, בשעה 04:50 לערך, ברחוב אנה פרנק בבת ים, גרם לתאונת דרכים ונזק, בגין נהיגה בקלות ראש, כאשר פגע ברכב שנסע לפניו, כל זאת בהיותו שיכור, ברמה של 186 מיליגרם אלכוהול ל-100 מ"ל דם, פסול מנהיגה, ללא רישיון נהיגה תקף וללא תעודת ביטוח תקפה, כמפורט בכתב האישום ובהכרעת הדין.

עוד צוין בסעיף 2 לעובדות כתב האישום, כי הנאשם היה נתון תחת השפעה כבדה של משקאות משכרים ובסעיף 4, צוין כי לאחר התאונה, הנאשם יצא מהרכב, כשהוא אוחז בידו פחית בירה ולוגם ממנה.

הרקע העובדתי

כתב האישום הוגש ביום 28.6.17 והנאשם זומן לדיון הקראה, שהתקיים ביום 7.11.17, אך לא התייצב.

הדיון נדחה והוצא צו הבאה כנגד הנאשם, אשר התייצב בפני בית המשפט, לראשונה, ביום 28.1.18.

במועד זה, הוקרא בפניו כתב האישום ונוכח עמדתה העונשית של המאשימה, מונה לו סנגור ציבורי.

הדיון נדחה ליום 21.3.18, הנאשם התייצב עם עו"ד אחסאן, שלא מטעם הסנגוריה הציבורית וכפר במיוחס לו בכתב האישום.

התיק נקבע לשמיעת ראיות ליום 20.9.18 ובמועד זה, עתרו הצדדים במשותף, לדחיית הדיון והפניית הנאשם אל הפסיכיאטר המחוזי, למתן חוות דעת בעניינו.

הפסיכיאטרית המחוזית מצאה כי הנאשם היה כשיר במועד העבירה וכשיר גם לעמוד לדיון.

התיק נדחה לתזכורת צדדים ליום 6.1.19 ונדחה שוב, מחמת אי התייצבות של הנאשם ובא כוחו, ליום 9.1.19.

במועד זה, התייצב הסנגור בלבד וטען, כי הנאשם ביצע ניסיון אובדני ולכן לא התייצב לדיון.

הסנגור ביקש דחייה על מנת שהמאשימה תשקול את עמדתה העונשית בתיק וביום 30.1.19, התייצבו הנאשם ובא כוחו והנאשם ביקש לחזור בו מן הכפירה ולהודות במיוחס לו בכתב האישום, במסגרת מתווה להסדר טעון, שכלל, מתן תסקיר בעניינו של הנאשם.

נוכח האמור, נדחה הדין ליום 30.6.19 ונדחה שוב, נוכח אי התייצבות הנאשם, ליום 2.7.19.

בתסקיר שירות המבחן, מיום 30.5.19, התייחסה קצינת המבחן, בתמצית ומבלי לפגוע בצנעת הפרט, לנסיבותיו של הנאשם - נכה צה"ל על רקע נפשי, אך בשל חוסר שיתוף פעולה מצד הנאשם ואי המצאת מסמכים רפואיים, לא ניתנה המלצה שיקומית או להארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם.

ביום 2.7.19, עתרו הצדדים לדחייה נוספת, על מנת לאפשר לנאשם לפנות שוב אל שירות המבחן ולהמציא את המסמכים הנדרשים, לגבי מצבו הנפשי.

הנאשם ואשתו, שהיא המלווה שלו מטעם משרד הביטחון, אף הצהירו כי הרופא המטפל נעדר לפני כן מהארץ והנאשם ייגש אליו לאלתר.

בנסיבות אלה, נעתרתי לבקשה והדין נדחה ליום 22.10.19.

עובר לדין, הוגשה חוות דעת של שירות המבחן, מיום 7.10.19, בה ציינה קצינת המבחן, כי המסמכים הנדרשים לא הועברו, למרות מספר פניות אל הסנגור ואל אשתו של הנאשם ושבה וחזרה על הערכת הסיכון להתנהגות פורצת גבולות של הנאשם.

במועד הדין, טען הסנגור, כי היה קושי בהשגת המסמכים הנדרשים וכי קצינת המבחן אמרה לו, כי אם תינתן דחייה נוספת, למשך חודש ימים, היא תוכל לשוב ולבחון את עניינו של הנאשם.

לפנים משורת הדין ועל אף התנגדות ב"כ המאשימה, נעתרתי לבקשה, תוך חיוב הנאשם בהוצאות על סך 500 ₪, לטובת אוצר המדינה והבהרה חד משמעית, כי מדובר בדחייה אחרונה בהחלט.

עובר לדין הבא, שנקבע ליום 20.11.19, הוגש תסקיר נוסף, שלישי במספר, של שירות המבחן, בו חזרה קצינת המבחן על קביעתה לגבי הנאשם, רמת הסיכון הנשקפת ממנו והעדר שיתוף פעולה מלא.

הצדדים טענו לעונש, כמפורט בפרוטוקול.

בתמצית, עתרה ב"כ המאשימה, למאסר בפועל לתקופה של מעל 10 חודשים, תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר, מאסר על תנאי מרתיע, פסילה בפועל לתקופה שלא תפחת מ-4 שנים, תוך הפעלת עונש פסילה מותנית, פסילה מותנית וקנס כספי.

בתמצית, עתר הסנגור להארכת עונש המאסר המותנה, פסילה על תנאי וקנס.

הנאשם ביקש שבית המשפט יתחשב בו, הביע צער על מה שעשה וטען כי הוא מסכים לפסילת רישונו לתקופה של 10 שנים.

אשתו של הנאשם, שהיא כאמור המלווה שלו מטעם משרד הביטחון, טענה כי 3 שנים לא עשה טעויות.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, הפנית את הנאשם אל הממונה על עבודות השירות, למתן חוות דעת בענייניו, בטרם מתן גזר הדין.

ביום 4.12.19, ניתנה חוות דעת כאמור, בה נקבע כי הנאשם כשיר לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות.

דין והכרעה

הנאשם נותן את הדין על עבירות מהחמורות שבפקודת התעבורה, כאשר מתחם הענישה ההולם ייקבע על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין ולפיו יש מקום ליתן משקל לערך או הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

באשר לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נאמר בפסיקה -

ברע"פ 6115/06, מ"י נ' אבו לבן, קבע כבוד הש' לוי:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

ברע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מ"י, אמר כבוד הש' רובינשטיין:

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת".

ברע"פ 1891/14 ברון נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' שהם:

"נהיגה ברכב בזמן פסילת רישיון מבטאת זלזול בשלטון החוק, ועשויה לסכן הן את הנהג והן את הסובבים אותו".

ברע"פ 762/13, אמסלם נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' שהם:

"לא אחת בעבר, אישר בית משפט זה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות ממושכות על מורשעים בעבירה שעניינה נהיגה תחת פסילה, בעיקר כאשר מדובר בבעלי עבר פלילי ותעבורתי מכביד.."

ברע"פ 3292/13 יוסף נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' פוגלמן:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה, לעניין שיקולי הענישה, בציינו כי "בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב" (רע"פ

עמוד 3

6115/06 מדינת ישראל נ' אבו לבן (8.5.2007)." .

ברע"פ 8013/13, מסעוד נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' סולברג, בהקשר לעבירה של נהיגה בזמן פסילה:

"באשר לעונש שהוטל על המבקש: בבית משפט השלום לתעבורה נקבע מתחם ענישה בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשים. למעלה מן הצורך, ועל פני הדברים נראה כי מדובר במתחם הולם".

ברע"פ 1580/16 אגבאריה נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' שהם:

"בבחינת למעלה מן הצורך, אוסיף כי אין ממש בהשגותיו של המבקש גם לגופו של עניין. סבורני, כי עונשו של המבקש מאזן כהלכה בין כלל השיקולים הרלוונטיים לעניינו. זאת שכן, חומרת מעשיו של המבקש מצדיקה, כשלעצמה, כי יוטל עליו עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. המבקש "עלה על הכביש" שעה שרישיונו נפסל לנהיגה, וממילא אין ברשותו רישיון נהיגה ותעודת ביטוח חובה תקפים".

בעפ"ת 51163-05-17 תורג'מן נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' בן יוסף:

" למרות כל אלה, המשיב, כשהוא לא מבוטח וכשרישיון הרכב לא בתוקף, שם פעמיו אל הכביש ובנהיגתו בדרך זו פשע פעמיים - פעם אחת בביטחונו שלו עצמו וביטחון ציבור המשתמשים בדרך מבלי שהוא מסוגל לנהוג, מסכן את כל עוברי הדרך, ופעם שנייה בזלזולו באופן חמור בשלטונות החוק ובלי אכפתיות שלו כלפי פסקי דין שניתנים בכלל וכלפיו בפרט.

בשל שני טעמים אלה ההלכה מפסיקתו של בית המשפט העליון היא שבעבירות מעין אלה של נהיגה בפסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, התש"ל - 1970, צריך וראוי להטיל עונשי מאסר, מאסר בפועל, ועפ"י הפסיקה הנוהגת ונסיבות המקרה הספציפי של המשיב עצמו, מבחן הענישה העולה לצורך תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, הוא עונש מאסר בפועל הנע בין 6 חודשים ל-20 חודשים, כפי שהתביעה סבורה בערעורה, ובצדק".

אם לא די בחומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה, הוסיף הפעם הנאשם, פשע על פשע, נהג ברכב בהיותו שיכור וגרם לתאונת דרכים, בה נחבל הנהג המעורב וניזוקו כלי הרכב.

באשר לעבירה של נהיגה בשכרות, נאמר בפסיקה -

ברע"פ 3638/12 ווקנין נ' מ"י, קבע כבוד הש' רובינשטיין: "המדובר על פי חוק בעונש המינימום. ... נזכור כי הנהיגה בשכרות היא מן הרעות החולות שבכביש, שסכנתן בצדן ועלולות לגרום לאסונות, בחינת "מכונת מוות נעה". ההחמרה היא גישה המחוקק, וסטייה ממנה היא חריג, והמחמיר אינו מפסיד".

ברע"פ 771/12 נחשון נ' מ"י, אמר כבוד הש' רובינשטיין:

"פסילת נהגים הנתפסים בשכרות היא - ניתן לומר - אמצעי מגן לציבור שקבע המחוקק, ולא רק גמול והרתעה לעוברי העבירה. אחריותו הראשונה של בית המשפט, על פי צו המחוקק ועל פי שליחותו, היא כלפי הציבור".

ברע"פ 2829/13 מור מוריאל נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' שהם:

"לגופו של עניין, מן הראוי לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בביטחונו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בדמם, אשר תהא (ראו, לעניין זה, רע"פ 861/13 פנאדקה נ' מדינת ישראל (6.2.2013)); רע"פ 3343/04 נפתז'י נ' מדינת ישראל (16.5.2004)). אשר על כן, לא בכדי בחר המחוקק להגביל את שיקול דעתו של בית-המשפט, בקובעו בסעיף 39 לפקודת התעבורה עונש פסילה מינימלי, בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות".

ברע"פ 796/13, רוישד נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' שהם:

"כפי שקבעתי במקום אחר, נהיגה בשכרות הינה אחד מן הגורמים המרכזיים לגרימתן של תאונות דרכים, אשר הפכו בשנים האחרונות ל"מכת מדינה", המסכנת את שלום הציבור ופוגעת בביטחונו. לפיכך, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים (ראו, רע"פ 861/13 פנאדקה נ' מדינת ישראל (6.2.2013); ראו גם רע"פ 3343/04 נפתז'י נ' מדינת ישראל (16.5.2004))."

יש לציין כי בעניין רוישד, נגזרו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, בין היתר נוכח עבר תעבורתי מכביד וקיומו של מאסר מותנה וכבוד הש' שהם קבע כי מדובר בעונש ראוי, בנסיבות המקרה.

בנסיבות אלה ולאור הערך החברתי שנפגע - סיכון חיי אדם והפגיעה הקשה בו ולאור מדיניות הענישה הנוהגת בתחום כפי שנקבע על ידי בית המשפט העליון בפסקי הדין הנ"ל וכן ברע"פ 5094/12 חטיב נ' מ"י, רע"פ 9272/12 טנצפך נ' מ"י ועוד, הרי שמתחם הענישה הכולל בעבירות בהן הורשע הנאשם כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 30 חודשים ועד 5 שנים, מאסר בפועל, לתקופה שבין 6 חודשים ל-12 חודשים, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס כספי.

לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות עברו התעבורתי של הנאשם ונסיבותיו האישיות, יינתן משקל בקביעת העונש, במסגרת המתחם האמור.

הנאשם נוהג משנת 2005 ולחובתו 9 הרשעות קודמות בתעבורה, ביניהן עבירות חוזרות של נהיגה לא רישיון נהיגה תקף.

כנגד הנאשם תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים, שהנו בר הפעלה בתיק שבפניו.

הנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן.

הנאשם הנו כאמור לעיל, נכה צה"ל על רקע נפשי, אך כמפורט בהרחבה בתסקירי שירות המבחן, אינו מטופל באופן עקבי וזאת מחמת חוסר שיתוף פעולה מתמשך עם הגורמים הטיפוליים ועל רקע זה, התרשמה קצינת המבחן, כי קיים סיכון גבוה להתנהגות פורצת גבולות מצדו של הנאשם.

אומר, כי אלמלא נסיבותיו האישיות של הנאשם, היה מקום למצות עמו את הדין, נוכח כל המפורט לעיל והסיכון המוחשי שיש בהתנהגותו ואופן התנהלותו של הנאשם.

ניתן רק לקוות, כי הנאשם ישנה את דרכיו, יתמיד בטיפול הנפשי והתרופתי להם הוא נזקק, יגמל מצריכת אלכוהול ולא ישוב ויעבור עבירות דומות בעתיד.

לאור כל האמור לעיל ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל-9 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

בחופף לתקופת מאסר זו, מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה מתיק 1067-06-13, מיום 6.3.16, בבית המשפט לתעבורה בעכו, למשך 6 חודשים.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 17.3.20, עד השעה 08:00, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

לאור האמור בסעיף 151 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, תעביר המזכירות את עותק הפרוטוקול אל שירות המבחן.

2. פסילה בפועל לתקופה של 4 שנים, שתמנה מיום 20.9.18, רישיון הנהיגה מופקד בתיק.

בחופף לפסילה זו, אני מורה על הפעלת עונש הפסילה המותנית מתיק 1067-06-13, מיום 6.3.16, בבית המשפט לתעבורה בעכו, למשך 6 חודשים.

3. אני דנה את הנאשם ל-12 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. המאסר יחול על עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל לשנתיים.

4. אני דנה את הנאשם ל-6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, שיחול על עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

5. קנס בסך 2500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים, שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 22.1.20.

הנאשם מוזהר כי אי תשלום במועד ולו של אחד השוברים, יוביל לתוספת ריבית פיגורים וככלל, בית המשפט לא ייעתר לבקשות לביטול ריבית הפיגורים, למעט במקרים חריגים.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תש"פ, 22 דצמבר 2019, במעמד הנוכחים.